

Brezmadežni.

O ve rože
po gorâh in dolih,
v svojih cvetih
lepih in oholih!

A nobena
s cvetjem ne preklije
moje Rože —
milostne Marije.

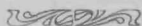
O vi tujci
po dolinah daljnih,
idealov
iščete kristalnih!

Ideala
in lepote ni je
nad lepoto
vzvišene Marije.

O ve pesmi
sladkega imena,
kar ljubezen
vas rodi iskrena!

Ni ga verza,
da se lepše vije
kakor himna
blažene Marije.

Silvin Sardenko.

To je mož.

Volk in lisica sta šla nekoč na izprehod. Volk je izrazil željo, da bi se rad boril s kakšnim človekom. Nasproti pride otrok. Volk vpraša: »Ali je to človek?« Zvita lisica mu pojasni, rekoč: »To bo šele človek.« Kmalu nato srečata starčka, ki je komaj lezel naprej. Lisica razlaga: »To je bil človek.« Ko pa prikoraka nasproti krepak, mlad lovec, je pa pristavila prekanjena lisičja zver: »To je človek« ... Kako sta se merila volk in lovec, zgodba ne pove. Le toliko je znano, da jo je lisica pravočasno odkurila ...

Pa nekaj drugega mi je pri tem prišlo na misel. Ako vidim v Marijinem vrtcu ali pa v šolski Marijiní družbi

fantiča, ki je poln navdušenja za Marijo in njeno češčenje, če gledam deklico, ki komaj čaka, da bo g. voditelj zopet napovedal skupščino Marijinih izvoljenk, porečem z vso pravico: Ta bo mož! Ta bo gospodinja, ta bo gospa po božji volji. — In če opazim učenca ali učenko, ki s knjigami v roki gredoč v šolo stopi v cerkev, poklekne pred tabernakelj, pa pobožno prejme

Zadnja večerja.

nebeškega Jezusa v najsv. zakramentu, potem pa okrepjena na duši hiti na svoje šolsko delo, potem moram prevzet od spoštovanja do takih vzorov zaklicati: Tak mladenič bo junak, taka mladenka bo steber krščanske družine. Ali mislite, ljubi prijatelji in zvedave bralke, da nimamo takih vzorov? O, imamo jih in Bog daj, da bi jih bilo čedalje več. Marijini vrtci in Marijine družbe so nam vzgojile že mnogo krasnih cvetic, in se jih veseli nebo.

A. Č.

